

ved Ombytningen af dansk Korn med Foderkorn og Foderstoffer fra oversøiske Pladser, foreslaar Mindretallet, at der ogsaa træffes Bestemmelser i Kornloven, som tillader en saadan Ombytning, men samtidig forhindrer, at eventuelle Konjunkturfortjenester kommer enkelte Samfundsborgere til gode.

5) Angaaende Kornlovens Administration er der Enighed om, at Kornloven bør formes saaledes, at sidste Aars ualmindelig store Udgifter til Administration undgaas i størst mulig Omfang. I saa Henseende tillader man sig at henpege paa, at en Kornlov uden Ligning og Ombytning gør det muligt at undvære de kommunale Kornnævn. Og med Hensyn til Statslagrene er Mindretallet af den Opfattelse, at disse vil kunne begrænses meget væsentligt, idet man mener, at Omsætningen af Brødkorn nu vil kunne overgaa til Handelsstanden og endvidere finde Sted ved direkte Levering fra Brødkornsavlerne til Møllere og Bagere.

II.

2det Mindretal (Statens Brødkornsadministration, d. v. s. Statskonsulent K. Hansen, Direktør Chr. Nielsen og Kontorchef Lyngbæk).

Dels paa Grundlag af de ved Gennemførelsen af de hidtidige Kornlove indvundne Erfaringer, dels af Hensyn til Statskassens Tarv stiller Statens Brødkornsadministration følgende Forslag til Bestemmelser i en Kornlov for Høstaaret 1920—21:

1. Ingen Jordbruger i Danmark maa af den Rug og Hvede, der høstes i 1920, tilbageholde mere end den til Brug paa Ejendommen i Efteraar 1920 nødvendige Saasæd.

2. Al Opfodring af Rug og Hvede og af Produkter, der helt eller delvis er fremstillet af Rug eller Hvede — herfra dog undtaget Klid —, skal være forbudt. For Overtrædelse heraf fastsættes virksomme Straffebestemmelser.

3. Udførsel af Hvede skal være forbudt, bortset fra Ombytning med udført eller indført Saasæd. Af Rug kan Staten efter Landbrugsministerens Bestemmelse udføre saa meget, som Hensynet til Landets betryggende Forsyning tillader. Den ved saadan Udførsel eventuelt opnaaede Fortjeneste kan ikke komme Producenterne af Rugen til gode, men indgaaer i Statskassen til Fordel for Kornlovens Gennemførelse.

4. Indførsel af saavel Rug som Hvede skal være forbudt, bortset fra Saasæd.

5. Da Aflevering til Statslager maa anses for at byde størst Sikkerhed for fuldstændig Aflevering, for forsvarlig Pasning (herunder Tørring) af Kornet og for en til enhver Tid og i enhver Egn regelmæssig Forsyning, medens fri Handel med Brødkornet frembyder en betydelig Risiko i de nævnte Retninger, maa Brødkornsadministrationen principielt anbefale, at al *Rugen* skal afleveres paa Statslagre, saafremt der kan opnaas en antagelig Overenskomst med disse. I Betragtning af den forholdsvis underordnede Rolle, som *Hveden* ernæringsmæssigt spiller, finder man det forsvarligt, at denne efter nærmere kontrollerende Bestemmelser unddrages den hidtil gældende Statslagerordning og kan opkøbes af dertil af Landbrugsministeriet autoriserede Købmænd og Møllere. Da det imidlertid maa forudsættes, at der bliver en Del Hvede, der ikke saaledes bliver opkøbt, maa Amtsnævnene gives Bemyndigelse og Forpligtelse til at overtage og skaffe Lagerplads til den Hvede, der ikke paa anden Maade bliver købt.

6. For at opmuntre Jordbrugerne til fuldstændig Aflevering, saaledes at der ikke alene hæves Sikkerhed for tilstrækkelig Brødkorn til Landets Forsyning, men tillige for at sikre det størst mulige Kvantum Rug til Udførsel, bør der betales en saa høj Pris for Brødkornet, at Jordbrugerne skadesløst kan indkøbe Majs. For at sikre regelmæssig Tilgang maa Brødkornsadministrationen anbefale en fast Grundpris for hele Høstaaret, f. Eks. 40 Kr. pr. 100 kg. For at sikre Jordbrugerne mod Tab ved eventuel Stigning af Majspriserne, henstilles det, at der optages ugentlige Majsnoteringer, f. Eks. i Tiden fra 1. September 1920 til 31. Marts 1921, og at der udbetales Kornleverandørerne en Tillæggsbetaling, svarende til Majsens eventuelle Overpris, hvorved forstaas Majsens Gennemsnits-